

Lélekemelő koncert az Ótemplomban

Amikor felállva tapsolnak a művészeknek, vidám mosolygós arcokat, csillogó, könnyes szemeket lehet látni, az egy felemelő előadás. Ilyen esemény került november 26-án 18 órakor megrendezésre a református Ótemplomban: a Nemzeti Színkottás Zenekar lépett fel St.

Martinnal. A jótékonysági gálaműsort a Magyar Speciális Művészeti Egyesület rendezte.

A művészek gyakorlása és felkészülése már a délutáni órákban elkezdődött. Ahogy a kezdés időpontja közeledett, úgy lettek az előadók egyre izgatottabbak, míg a kint lévő tömeg egyre várakozásteljesebb. A templom megtelt egy csodás és hálás közönséggel, kicsikkel és nagyokkal egyaránt. A megnyitó beszédek után, melyet Asztalos Zsolt a Magyar Speciális Művészeti Műhely Egyesület

elnöke és a Nagytiszteletű Bán Csaba lelkipásztor úr tartottak, felcsendültek az első akkordok és a közel két órás koncert ideje valósággal elrepült, pedig a látogatók úgy érezték, még csak most kezdődött. Hallhattunk az Óz a csodák csodájából számot és Louis Armstrong örökzöld dallamát. Két hölgy énektudását is megmutatta és csodálattal hallgattuk a Varga Miklós által jól ismert Európát, Keresztesi Tünde előadásában, majd a Kiss Tibor Most múlik pontosan című dalt a Csík zenekar feldolgozása szerint, Sárfi Mária által. A hegedű betétet, amivel teljes lett a zenei élmény Vass Árpád a Színkottás zenekar karnagya játszotta el. Mindkét hölgy előadását vastaps követte.

Asztalos Zsolt elmondta: „A jótékonysági est elérte célját. Egyrészt azért mert az esten a NESZ és St. Martin már-már hagyományosnak mondható koncertet adott, melyet nagyon sokan megtiszteltek a jelenlétükkel, csodás este volt, amely ismét reprezentálta azt, hogy az értelmi fogyatékos alkotók, jelen esetben a zene területén, olyan magas színvonalra tudnak eljutni, a fejlesztés eredményeképpen, hogy egy művészi értéket tudnak közvetíteni egy koncert által. Másrészt pedig, azt mondhatjuk, hogy ugyancsak elérte célját a jótékonysági est, merthogy szép számban jelent meg a közönség, ez azt is jelenti, hogy szép számban vettek jegyeket. Én azt gondolom, bár pontos számokat nem tudok, hogy több mint 300.000 forinttal tudtuk támogatni a Kozmutza Flóra Gyermekotthon fiataljait, a Gyerekotthon fiataljainak a művészeti nevelését.”

St. Martin így nyilatkozott az estéről: „Ezennel most láthatta és hallhatta a közönség annak a sok munkának az eredményét, amit évek óta ezzel a kiváló zenekarral végzünk. Nagyon sokan nem tudják, hogy embertársaink a privát életben, a normál életben mennyi türelmet igényelnek, ezt a pedagógusok, a szülők igazán tudják a gyermekükkel szemben, a felnőttekkel szemben, de azok, akik ma este itt játszottak, a sérült

emberek, a fogyatékkal élők, ők talán még nagyobb segítséget és türelmet igényelnek. Ha segítséggel, szeretettel áll az ember feléjük, akkor nagyon sok eredményt lehet elérni, nem kevés és nem könnyű munkával. Ma este hallhatta a közönség, hogy mennyi mindent tanultak, tanultunk együtt és annak az eredménye az a hatalmas öröm, ami kirajzolódik az arcokra, az ő arcokra és a közönség arcára is. A fogyatékkal élők nem leplezik a szeretetüket, a pillanatnyi élményüket, az érzelmeiket. Amikor jövök hozzájuk, mindig nagy szeretettel fogadnak, szinte ujjong a zenekar. Kell nekik a biztatás és úgy gondolom, hogyha mindenkinek a saját szintjén megvannak az örömei, a napi örömök, a pillanatnyi örömök és ebből egyre többet tudunk produkálni, egyre többet tudunk adni, azzal szépíti meg az ember a másik életét, a saját életét. Jogos a kérdés: „Boldognak érzed magad?” , s azt mondja az ember, hogy igen, mert egyre több olyan pillanatnyi, vidám perc van az ember életében, amivel kiszínezi a kifestőt.”

Megyeri Istvánné a Kozmutza Flóra Oktatási Intézmény vezetője, ma itt vendégként volt jelen, de interjújában elmondta: „Csodálatos estét tudhatunk magunk mögött, hiszen ezekkel a fogyatékos gyerekekkel már nagyon sok éve foglalkozom, sok évig gyógypedagógusként, most pedig vezetőként. Az Intézménynek van egy Alapítványa és a bevétel tulajdonképpen a Kozmutza Flóra Kutasi úti Sérült Gyermekekért Alapítványt támogatja, azon belül is a gyermekotthonunkat. Hihetetlen az a fajta öröm, szeretet, önzetlenség, az a fajta lelki tisztaság, ami bennük van és azt gondolom, hogy a mai estén a zene segítségével ebből kaphattunk valamennyien, és ez nagyon sok erőt és megújulást ad a mindennapokhoz. Akik ma itt jelen voltak, remélem hasonló élményekkel térnek haza.”

A Tordasról érkező Vass Árpád a Színkottás zenekar karvezetője pedig arról beszélt, hogy: „Azonnal beszippantott a Zenekar, először csak részt vettem a próbákon, majd később már a tanításban is. Gyöngyösön volt az az alkalom, hogy vendégünk St. Martin feldolgozta a Concerto de Araniez klasszikus gitár darabot a saját hangszerére szaxofonra és ezt ajánlotta közös zenélésre. Én lekottáztam és közfelkiáltással felkértem, hogy vezényeljem is le. Itt avansáltak engem meglepetésszerűen karvezetőnek. Kodály szavaival élve: A zene

mindenkié! Énekeltettük a közönséget, tettünk ki szöveget, (melyet jómagam írtam) ugyanis úgy gondoltam, hogy illene a templomba ez a Fohász, mely Szvorák Katalin cd-jéről van. Ő nagyon örült, hogy a repertoárba került. Ezt a szívhez szóló dalt Marika nagyon szereti énekelni és ezzel a dallal került be a zenekarba. Érdekes feldolgozást készítettünk, a témát kicsit barokkossá varázsoltuk, majd utána jött az új szöveg, amit mindenki énekelt. Kicsit mindenki megmutatta a maga feladatát ebben a dalban. A kapott vastaps pedig a fizetség, és ezért a fizetségért dolgoznak.

Meg kell még említenem azt a fiatalembert, Nádudvari Pétert, aki gyöngyösi, - ott is van egy nevelő és nappali otthon, autistákat segítő központ- ő Ultramaraton futáson vett részt. A szponzorok által összeszedett pénzzel és ezzel a cselekedetével lehetőséget adott a gyöngyösi gyerekeknek, hogy az anyagi nehézségeiket fedezni tudják, a többi részét pedig felajánlotta a Színkottás Zenekarnak.”

Írta, és a fotókat készítette: Selmeczi-Tóth Andrea